

lem henstillede til Regeringen, om det ikke var muligt at komme bort fra nogle af Indkaldelserne til Sikringsstyrken, men jeg havde en Følelse af, da Forsvarsministeren talte, at selv dette vilde volde Vanskeligheder. Ogsaa jeg vil udtale mit Ønske om, at der i saa Henseende maa blive gjort, hvad der kan gøres, fordi jeg er fuldstændig enig i den Opfattelse, der er gjort gældende, at der ved disse idelige Indkaldelser lægges en uforholdsmæssig stor Byrde navnlig paa de ældre Aargange, og jeg er ligeledes enig i den Opfattelse, der er gjort gældende, at det er sløvende ogsaa i moralsk Henseende, at Folk Tid efter anden og Gang efter Gang skal rives ud af deres Gerning. Det har for adskilliges Vedkommende været saa at sige ødelæggende, at de har maattet opgive den Gerning, som de maaske har haabet at kunne bygge et Liv paa, fordi det ikke er dem muligt at fortsætte den, naar de Gang efter Gang skal rives bort derfra ved den 3 Maaneders Turnus. Hvorledes skal under saadanne Omstændigheder en Haandværker eller en lille næringsdrivende eller en Husmand kunne klare sig, naar han har hele sin Arbejdskraft behov i sin Bedrift?

Man kan maaske sige: Ude paa Landet kan de hjælpe hverandre. Ja, det sker ogsaa i stor Udstrækning, men en Mands Interesse er ikke den samme, naar han skal kaldes bort fra sin Gerning til en 3 Maaneders Tjeneste Gang efter Gang, netop som han maaske staar for at skulle høste et Udbytte af sit Arbejde. Han tager da ikke paa sit Arbejde med samme Interesse som ellers. Man kan nok pløje en Ager op for en Mand og erstatte ham lidt af den Skade, der er sket, men derved er man ikke i Stand til at erstatte ham noget som helst af den Interesse, han har mistet, og som han ellers vilde have haft for sin Gerning. Den Interesse gaar tabt for manges Vedkommende, og det er et stort Tab for dem selv og for et Folk, dersom det Forhold gør sig gældende i forskellige Retninger. Hvis det ikke kan lykkes at bringe Nedgang i de militære Udgifter, og hvis vi kommer til at leve Aar endnu under de tunge militære Byrder, som vi har, ja, saa maa vi bære det med, men kan der gøres noget for, at Indkaldelserne kan indskrænkes, vilde det være en heldig økonomisk Handling, selv om vi beholdt de samme Udgifter til de militære Foranstaltninger.

Disse Bemærkninger har jeg ikke villet undlade at gøre, og jeg skal hermed slutte,

idet jeg vil gentage min Henstilling til den højtærede Forsvarsminister angaaende det, som jeg anser for at have den største økonomiske Interesse: at der bliver gennemført en Reform i Retning af en Indskrænkning af Indkaldelserne.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) gjorde et Par Bemærkninger til mig angaaende Ungdomsskolen. Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde ikke Æren for denne Skole. Det var en overflødig Bemærkning, for den Ære har jeg aldrig villet paatage mig. Ungdomsskolen er gammel i vort Folk. Den er allerede paabudt ved Loven af 1814, og siden den Tid har vi været inde paa Ungdomsskolen og drevet den frem ad Frivillighedens Vej. Men Resultaterne, vi er naaet til i Løbet af over 100 Aar, er ikke store. Vi er ikke naaet videre, end at der endnu er halvandet Hundrede Tusinde unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar, der ingen Undervisning faar ud over den, de fik i Børneskolen. Man vil altsaa se, at der er langt frem. Med den Dagundervisning, der blev indført for et Par Aar siden, er vi naaet til, at der er kommet omtrent 70 Ungdomsskoler i vort Land, men skulde Tanken gennemføres, vilde vi have Brug for mellem 1100 og 1200 Ungdomsskoler, saa De vil se, at der er langt frem til Maalet endnu. De Hindringer, der stiller sig i Vejen for at naa til det Maal, der bør sættes for Undervisningen, er blandt andet, at der er Sogneraad, der ikke vil tage Sagen op. Men med Hensyn dertil behøver vi ikke at gøre noget ad Lovgivningsmagtens Vej, det kan den kommunale Valgret selv ordne. Derimod ser vi mange Steder, at Arbejdsgiverne stiller sig absolut hindrende og afvisende og nægter de unge, som de har i deres Tjeneste, at besøge Ungdomsskolen, hvor der er Dagundervisning, og skulde det vise sig, at Arbejdsgiverne saaledes hindrer denne Skole i dens Virksomhed, bør vi tage under Overvejelse, om vi ad Lovgivningens Vej kan fjerne denne Hindring, og jeg skulde ikke have noget imod overfor vrangvillige Arbejdsgivere at anvende Loven saaledes, at de ikke kan hindre de unge i at faa den Undervisning, de saa højlig trænger til.